

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og lov om betaling for uddannelse i forbindelse med visse tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.m. (Omlægning af finansieringen af udgifter til uddannelse ved revalidering, støtte til revalidender til dækning af særlige udgifter, tilskud til hjælpemidler til selvstændige, forenkling af løntilskudsatsen m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 29/3 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Vibjerg (V):

Det er et noget teknisk forslag, vi her skal behandle, men hovedformålet er en udmøntning af aftalen »Flere i arbejde« fra 2002, hvor regeringspartierne, Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti, De Radikale og Kristeligt Folkeparti indgik en aftale, og hvor finansieringsomlægningen først skulle afvente udligningsreformen, og derfor er det først nu, at vi gennemfører det her.

Dertil kommer så et par præciseringer: Kommunerne får hjemmel til, som det var gældende før den 1. juli 2003, at yde støtte til revalidender og forrevalidender til særlige udgifter, der er en nødvendig følge af uddannelsen. Det præciseres ligeledes, at tilskuddet til visse hjælpemidler også kan gives til selvstændige ligesom før den 1. juli 2003, og endelig forenkles løntilskudsreglerne.

Kl. 17.35

Og så skal jeg meddele fra den konservative ordfører, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget, ligesom Venstre gør.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren.

Hvis der skulle være enkelte, der har undret sig over, at det, selv om det er beskæftigelsesministeren, der har fremsat forslaget, er undervisningsministeren, der sidder i salen, er det, fordi undervisningsministeren ud over at være undervisningsminister også er fungerende beskæftigelsesminister i dag, deraf dette.

Og vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, fru Jytte Andersen.

Jytte Andersen (S):

Vi er umiddelbart positive over for denne her udmøntning af forliget »Flere i arbejde«. Vi ser i forslaget nogle bedre muligheder for at få tilskud til uddannelse for revalidender og forrevalidering; vi ser nogle bedre muligheder for at få dækket særlige udgifter med hensyn til hjælpemidler og deltagerbetaling, som kommunerne selvfølgelig har en forpligtelse til at støtte; og vi ser også en fordel i, at de selvstændige erhvervsdrivende får samme muligheder for at få støtte i forbindelse med en konkret revalidering.

Vi er sådan set også meget enige i, at der er brug for en forenkling af løntilskudsreglerne, og det har jeg forstået at der er oplæg til.

Når man sådan ser høringssvarene, kan man undre sig lidt over, at LO og arbejdsgiversiden i Beskæftigelsesrådet problematiserer, at den offentlige sektor skal have samme løntilskudsniveau som den private, men vi kan også se i høringssvarene, at Det Centrale Handicapråd faktisk er meget glade for den omlægning, fordi de tror, at der bliver bedre muligheder for løntilskudsjob, som de jo kan få i forbindelse med deres revalidering. Vi hælder derfor mere til den opfattelse, at vi vil forenklingen og dermed også vil have en positiv holdning, ligesom Det Centrale Handicapråd har tilkendegivet.

Vi vil godt kigge lidt på det felt af uddannelser, som der lægges op til skal fremgå af en fritliste – altså en fritliste, hvoraf det skal fremgå, hvad det er for nogle uddannelser. For sådan som oplægget er i forslaget, så er det inden for flaskehalsområderne, og der må man jo sige, at en revalidend måske kan have svært ved at udanne sig til flaskehalsstruede områder. Så spørgsmålet er, om den skal være så stramt knyttet op på en flaskehalsproblematik, eller om den ikke også skal være knyttet op på, hvad revalidender rent faktisk har af muligheder for gennem uddannelse at få en placering på arbejdsmarkedet.

Jeg har så hørt, at der skulle være nogle problemer vedrørende svage unges uddannelsesmuligheder ved denne her finansieringsomlægning og kommunernes lyst eller mangel på samme, hvad angår at give tilskud til svage unges uddannelser, og det synes jeg vi må prøve at kigge på og få afklaret. Det vil jeg da så gerne spørge om, og det er jo så meget relevant, at det

også er undervisningsministeren, der sidder i salen, for det er jo sådan set også en undervisning, som de unge måske kan blive svækket i deres muligheder for at få. Men lad os prøve at afdække det. Det er jo forligsstof, så jeg kan dårligt forestille mig, at det kan skabe de helt store problemer.

Så altså: støtte til forslagets udmøntning og tilkendegivelse af, at vi må prøve at kigge på hitlisten eller fritlisten, som det hedder, for så vidt angår, hvad det er for typer uddannelser, og prøve at kigge på, om det kan have nogen negative virkninger, og hvis det har det, må vi jo diskutere det og prøve at få det ændret i lovforslaget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Hans Kristian Skibby (DF):

Flere i dag har nævnt, at de er ordførere for andre, og jeg skal så ikke være nogen undtagelse. Dansk Folkepartis ordfører på lovforslaget, hr. Bent Bøgsted, er forhindret på grund af andet arbejde – i Folketingets regi, skal jeg måske også lige nævne – og derfor har jeg lovet at være ordfører på lovforslaget her ved førstebehandlingen i dag.

Da regeringen i 2002 indgik aftalen »Flere i arbejde« med Dansk Folkeparti, Socialdemokraterne, De Radikale og Kristeligt Folkeparti, blev der enighed om, at der skulle ske en finansieringsmæssig omlægning af kommunernes udgifter til uddannelse i forbindelse med revalidering.

Kl. 17.40

Det betyder, at kommunerne fremover skal betale for udgifterne til en revalidering med en statslig refusion på 50 pct., på samme måde som vi finansierer driftsudgifter til uddannelsesstilbud til andre målgrupper. Det har til hensigt at give en parallelitet i de tilbud, som kommunerne giver de forskellige grupper. Det er meningen, at kommunerne skal give erhvervsrettede tilbud til de forskellige grupper, før der gives tilbud om revalidering. Det kan dog være svært at afgøre, om revalideringstilbuddene misbruges, da der er stor forskel på kommunerne. Samtidig sker der en forenkling af løntilskudssatserne, således at der bliver en løntilskudssats på 59,71 kr. pr. time til private virksomheder, der ansætter forsikrede ledige med løntilskud.

Ligeledes vil satsen på 59,71 kr. blive anvendt, når kommunen giver start- og kontant-

hjælpsmodtagere tilbud om ansættelse med løntilskud hos private eller offentlige arbejdsgivere, hvilket er en forenkling og noget nemmere at administrere. Samtidig foreslås det, at løntilskudssatsen ændres, således at offentlige arbejdsgivere kan få 115,43 kr. pr. time, når de ansætter forsikrede ledige.

Jeg vil blot her spørge ministeren, om der er en garanti for, at de offentlige arbejdsgivere ikke bruger dette system til at erstatte ordinære job med løntilskudsjob, da der jo er mange job, hvor lønnen ikke er højere end de 115 kr. pr. time. Men da forslaget er en del af forliget »Flere i arbejde«, kan Dansk Folkeparti naturligvis støtte det samlede lovforslag.

Jeg skal afslutningsvis sige, at vores forhandler, hr. Bent Bøgsted, har en række konkrete detaljspørgsmål, som han så vil lade indgå i det videre arbejde i udvalget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Jeg vil ligesom de foregående ordførere konstatere, at der jo er tale om forligsstof, altså en udmøntning af forliget »Flere i arbejde« fra 2002, og som sådan er vi selvfølgelig forpligtet til at støtte forslaget. I store træk er vi da også enige i, at det er nogle gode initiativer, der bliver lagt op til, navnlig når det gælder støtte til særlige udgifter i forhold til særligt udsatte grupper i forbindelse med uddannelse og aktivering.

Forslaget lægger jo også op til et opgør med kommunal kassetænkning, altså det her med, at man fra kommunal side kan gå ind og tænke i omkostninger, før man vælger den mest hensigtsmæssige løsning for at få en revaliderende eller en kontanthjælpsmodtager hurtigst muligt tilbage i job. Det er vi da selvfølgelig også tilhængere af, men vi skal bare være opmærksomme på, om det, at vi gør op med denne form for kassetænkning, kan give anledning til en anden kassetænkning, navnlig hvad angår de unge, som har særlige problemer – dem, vi i hvert fald for en del af gruppens vedkommende tidligere kaldte de sent udviklede unge.

Helt konkret er jeg blevet gjort opmærksom på den problemstilling, at en del af disse unge mennesker er revaliderende, og en del af dem er kontanthjælpsmodtagere. For dem af de unge sent udviklede, som er kontanthjælpsmodtagere, er det jo allerede i dag gældende, at kommu-

nerne skal gå ind og delfinansiere deres grunduddannelse, når de skal i gang. Der hører jeg så, at der kan være problemer med, at kommuner simpelt hen ikke ønsker at gå ind og bevilge den unge sent udviklede eller den unge med de særlige indlæringsproblemer den relevante uddannelse.

Det synes jeg er et problem, som vi er nødt til at have op i forbindelse med udvalgsarbejdet, ikke mindst set i lyset af at vi jo i hele Folketinget er enige om en målsætning om, at 95 pct. af en ungdomsårgang skal have en kompetencegivende uddannelse. Vi er jo derfor nødt til også at tage særlige hensyn til de unge, som ikke har helt de samme betingelser eller vilkår at skulle indgå i uddannelsessystemet på som almindeligt fungerende unge mennesker.

Jeg synes også, at vi er nødt til lige at være opmærksomme på, at Dansk Folkeparti har fremsat et beslutningsforslag om at give unge med, som jeg har forstået det, særlige problemer ret til 3 års betalt uddannelse. Jeg er nødt til at sige, at det i parentes bemærket jo faktisk er et radikalt forslag, som Dansk Folkeparti her har valgt at fremsætte.

Kl. 17.45

For mig at se må der blive et problem, hvis dette forslag eventuelt med et flertal uden om regeringen bliver vedtaget, for så kommer vi altså til at stå med nogle unge mennesker, som har ret til at få 3 års uddannelse, og det kan muligvis komme i strid med de regler, der er her, hvor det er kommunerne, der afgør, om den unge skal bevilges en uddannelse eller ej. I hvert tilfælde er det nogle af de problemer, som jeg gerne vil have afdækket i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Men som sagt anerkender Det Radikale Venstre selvfølgelig, at det her er forligsstof og vil stemme i overensstemmelse hermed.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Den næste ordfører er hr. Ole Sohn.

Ole Sohn (SF):

Jeg går ud fra, at det var en fortællelse fra fru Elisabeth Gedays side, når hun sluttede af med at sige, at det her er forligsstof, og at de vil stemme i overensstemmelse hermed. Det kan da vel næppe hænge sammen med sætningen før, hvor den radikale ordfører signalerede, at hvis Dansk Folkeparti kom med et forslag, ville man stemme for det, også hvis det var uden om regeringen. Så jeg går ud fra, at det første har større

vægt end det sidste, og at man så i forligskredsen vil justere ind, sådan at den ret, som vi i givet fald kan skaffe unge, bliver en del af forliget. Selv om vi ikke er med i »Flere i arbejde«-forliget, vil vi også støtte en sådan udvikling.

Jeg vil gerne sige, at som udgangspunkt støtter SF forenklingerne, der ligger i lovforslaget, men vil også under udvalgsarbejdet have boret lidt mere i det, som fru Elisabeth Geday var inde på, nemlig unge med særlige problemer. Det er klart, at hvis forenklingerne, som skal mindske eller hindre kassetækningen, får den negative konsekvens, at nogle af dem, der har allermost brug for at få en hjælpende hånd, bliver skubbet længere ud i marginaliseringen, så er det forhåbentlig en utilsigtet virkning af lovforslaget, som der må rettes op på under udvalgsarbejdet.

Derfor som udgangspunkt: Alt, hvad der kan være med til at forenkle administrationen og mindske kassetækningen, synes vi er af det gode, men det skal ikke have negative effekter for særlig udsatte unge.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det undervisningsministeren, som også her er fungerende beskæftigelsesminister.

Beskæftigelsesministeren (Bertel Haarder, fg.):

Som vikarierende beskæftigelsesminister og ikke fungerende, vil jeg gerne sige tak for behandlingen her af dette lovforslag, som jo er en følge af et handlingsforløb, som begyndte i år 2000, hvor det blev besluttet, at kommunen skal betale for driftsudgifter til uddannelser, som gives som tilbud til kontant- og starthjælpsmodtagere. I den forbindelse kom spørgsmålet om driftsudgifter til revalideringsuddannelser ikke med. Det sker altså nu, og det er et led i en aftale.

Jeg er meget glad for, at der er bred enighed om, at denne model i det store og hele kan bruges, men den skal naturligvis drøftes. De spørgsmål, der er rejst, skal naturligvis besvares, og det gælder ikke kun dem fra Dansk Folkeparti, men også de andre, der har været nævnt her.

Det handler om forenkling og parallelitet. Det handler om, at kommunerne fremover med statslig refusion skal betale for uddannelse i forbindelse med revalidering, ligesom de betaler for uddannelse i forbindelse med beskæftigelsesindsats i øvrigt. Det handler om, at økonomisk ansvar og ansvar for, hvilken uddannelse der gives, kommer til at følges ad.

Med hensyn til de øvrige elementer om hjælpemidler til selvstændige, om dækning af særlige udgifter til revalidering og om forenkling af løntilskudssatser er der tale om forslag, som er fremsat for at forenkle eller rette op på uhen-sigtsmæssigheder, som har vist sig i forbindelse med arbejdsformidlingens og kommunernes ad-ministration af beskæftigelsesindsatsen.

Jeg vil gerne takke for behandlingen af lov-forslaget. Jeg ser frem til, at den brede forståelse, der er omkring forslaget, kan udmønte sig i en hurtig behandling og vedtagelse her i Tinget.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til undervisningsministeren. Her i huset hedder det fungerende minister.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-tragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 20. april 2006, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.50